

Proč Divadlo Svět?

- Na základě osobních prožitků a zkušeností, i na základě nesčetných vzpomínek na minulé životy, jsem dospěla (alespoň částečně) k poznání "koloběhu" Života na Zemi, který přesahuje rozměr jednoho lidského života. Dospěla jsem k poznání, že lidé, resp. naše duše i naše "těla" (hmota) zažívají na Zemi obdobný koloběh jako kapky vody v rámci koloběhu vody.
- Pozoruji, že "lineární" předávání Života z generace na generaci kromě toho, že udržuje Život jako takový "při životě" a zajišťuje kontinuitu a částečnou stabilitu, také zároveň umožňuje i „cykličnost“, vč. zmíněného "koloběhu" (duší i hmoty) ve vší jeho rozmanitosti a proměnlivosti. Díky tomu je možné i to, že **na své cestě časem různými způsoby měníme svou podobu** a že tedy **svým způsobem hrajeme divadlo**. Velkolepé divadlo plné neustálých proměn.
- Toto **Divadlo Svět** (= Život na Zemi, ve světě fungujícím díky existenci protikladů) je **fascinující školou rovnováhy, školou vyrovnávání a sladování protikladů, školou Života a Smrti, školou samostatnosti i koexistence**.
- Je také školou Lásky, která je v pozadí toho všeho - v každém drobném detailu i v celku, v každém činu, ať je jakýkoliv. Lásky roz- či propouštějící nikoliv odpouštějící, neboť už sám pojem odpuštění v sobě nese vinu. Lásky, která spojuje aniž drží, která miluje aniž ovládá, která dává aniž nutí, která přijímá aniž bere, která je stálá, i když se mění... Lásky, která prostě JE...
- Toto pochopení považuji za jedno z nejobtížnějších, protože **ačkoliv bychom si snad všichni přáli, aby byl náš život příjemný, milý, pěkný, není tomu tak vždy**... Občas nás tak potká i něco nemilého, méně příjemného, či opravdu temného... to vše bohužel zatím k životu na Zemi patří... **a proto je velmi praktické umět si i s tím méně příjemným poradit v běžném životě**... "zpracovat to", strávit nebo „to“ dokonce umět aktivně přeměnit na něco užitečného, příjemného...
- Schopnost transformovat „to nepříjemné“ **může to vést k umění dlouhodobě spokojeného či dokonce šťastného života**...
- Názvem Divadlo Svět nechci koloběh na Zemi znevážit, ale spíše odlehčit a usnadnit pochopení střídání a smyslu různých rolí, které hrajeme. Vždyť jsou to právě odlišnosti a nejrůznější "protiklady" či paradoxy, které udržují Život při životě!
- Na základě svých zkušeností opravdu můžu říci, že **vše je důležité**, i když to tak na první pohled nevypadá. **Vše, co prožijeme, nás formuje, všim co děláme, si tvoříme svou vlastní realitu, za kterou neseme svou vlastní zodpovědnost**.
- Rovněž také vše a každý může být zdrojem inspirace, zkušeností a prožitků...
... úplně **každý může být druhému učitelem - ať už svým pozitivním nebo negativním příkladem, učením nebo učením se**. Např. pozoruji, že i válka může naučit míru, utlačování svobodě (tím, že vzbudí touhu po svobodě). Zoufalství může učit víře. Beznaděj nadějí. Bezcitnost citu. Přemíra může naučit míře. Takže např. z dlouhodobého hlediska může přeháněná láska ublížit, např. respektují-li se a plní pouze vědomá přání a ne skutečné potřeby ostatních. Obdobně i nepříjemná izolace (záměrná nebo vynucená...) od okolního světa může ochránit něco vzácného pro budoucí generace nebo probudit jedinečné schopnosti. Smrt může skrze ztrátu něčeho cenného naučit touze a tomu, že si toho, co jsme opustili, ztratili začneme vážit... Sobec pak může naučit někoho, kdo se naučil potlačovat své ego, jak sám sebe prosadit, posílit. Někdo, kdo druhé utlačuje či druhými manipuluje, může druhé naučit jak je to nepříjemné... a může je tedy naučit nemanipulovat...
Bylo by možno uvést nespočet takových příkladů...
- Právě z tohoto úhlu pohledu je možné říci, že ono **Divadlo svět také školou jakési neúprosné neutrality**, která funguje jaksi v pozadí "bezprostředně viditelného" - bez ohledu na čas a prostor.

- Dospěla jsem rovněž k tomu, že tato škola nemůže mít jen jeden stupeň, jen jeden ročník a že je zapotřebí mnoho ročníků, mnoho koloběhů... než se lidská duše naučí najít rovnováhu, správnou míru a lásku v každé situaci, neboť rovnováha i láska mají nespočet odstínů, barev a hlasů. Vždyť i každý z nás je naprosto jedinečný, s jedinečnými zkušenostmi a jedinečným viděním světa a chápáním pojmů. Každý z nás jde také jinou cestou a potřebuje své jedinečné životní lekce - lehčí i těžší, příjemné i méně příjemné. Na základě vlastních zkušeností vím, že **není lehké toto opravdu pochopit, respektovat, s láskou přijmout, zvnitřnit a žít. Každý to ale může zjistit a prožít sám - svou vlastní cestou...**
- **V průběhu cesty ale často zažijeme mnohá zranění, která je třeba vyléčit, než budeme moci jít dál, či než budeme chtít školu Duality opustit. V tomto ohledu je Země také taková obří nemocnice.** Díky ní a díky celému zemskému koloběhu můžeme na všechna zranění najít postupně vhodné "léky" - ať už mají jakékoliv chemické složení, jakoukoliv podobu, tvář či vůni.
- Z dlouhodobého hlediska pozoruji, že narovnáme-li, opravíme či uzdravíme jeden malý okamžik, narovná, resp. uzdraví se postupně i vše, co s ním souvisí. Uzdravíme-li jeden malý detail, uzdraví se postupně i celek a jeho okolí... a jeho okolí... a jeho okolí... **Proběhne-li uzdravení i na hluboké, esenciální úrovni, je to něco, co bylo možné nazvat alchymii duše.**
- Myslím, že **hlavní součástí tohoto uzdravování je naučit se** ve správné míře, ve správný čas a správným způsobem **přijímat a propouštět - vše, co nás potká...** A o to se snažím - mimo jiné i svou tvorbou.

Protože je ale každý jedinečný, ráda bych všem, kteří jdou nějakou cestou poznání, doporučila jakékoliv cizí názory přijímat vždy až po jejich důkladném zvážení – prostřednictvím vlastního hlasu svědomí a v porovnání se svými vlastními zkušenostmi. Aby v okamžiku, kdy se jim otevřou dveře do světů přesahujících naši fyzickou realitu, byli opatrní při utváření nového pohledu na svět. Z vlastních zkušeností vím, že v průběhu procesu poznávání může nastat mnoho okamžiků, zejména po prožití nějakého zajímavého mystického zážitku, kdy má člověk najednou pocit, že je mu vše jasné, že rázem mnoha věcem rozumí. Přitom lze ale řadu věcí pochopit neúplně nebo i dosti extrémně – a to zejména v počátku, kdy vnímání není ještě dostatečně ostré a kdy člověk neumí zcela jasně rozeznat hlubší podstatu od fikce. Snadno se pak může stát, že se soustředíme na jeden nebo pár aspektů Života a na ostatní zapomínáme nebo o nich ani vůbec netušíme. Proto je lepší nespěchat, neukvapovat se s utvářením či přetvářením svého světonázoru... **udržovat svou celkovou stabilitu - v tady a teď...** kde se odehrává... naše osobní Divadlo Svět.

Za účelem sdílení a propouštění výše uvedeného jsem napsala knížku *Doteky motýlích křídel aneb ...psst, o tom se nemluví.*

Vědomosti o tom, co je s uvědomováním si nadčasovosti spojeno, představují podle mého názoru šanci na hladší průběh "cesty k sobě", šanci na hladší průběh procesu uzdravování se a s tím souvisejícího "navyšování energií" . Mohou být nadějí na včasné a účinné řešení konkrétních, praktických problémů, které se u daného člověka objeví a nadějí na vědomější, ohleduplnější, svobodnější a hlavně radostnější Život nejen z krátkodobého, ale i z dlouhodobého hlediska.

Za účelem u praktického nácviku dovedností, které napomáhají zvládat změny, i nácviku napojení se sám na Sebe, na své vyšší já jsem vypracovala celou řadu cvičení, metod a postupů.

Více viz Vědomá práce s tělem, semináře a koncepce Zabydlení se ve zdraví.